

[Hans Hansen (Rørby).]

200 000 Landbrugsbedrifter, der sætter Arbejdet i Gang og afskaffer Arbejdsløsheden i vore Byer.

Mærkeligt nok har Formanden for De lolland-falsterske Landboforeninger ved Delegeretmødet i Nykøbing i Torsdags, Lensgreve Knuth, Knuthenborg, fremsat nogle Betragtninger i sin Beretning paa Mødet, hvor han modsat Statsministeren paa Aarhus-Mødet kommer til det Resultat, at da Landbrugsarbejdet i Forhold til Industriarbejdet kræver mere Arbejde i Forhold til Frembringelsesevnen, saa gælder det om at fremme det Arbejde, der giver det mindste Resultat. Med andre Ord, Grev Knuth giver her Udtryk for den samme, efter min Mening taabelige, Betragtning, som ogsaa er stærkt fremherskende i Regeringens Forsøg paa at sætte Arbejde i Gang. Man synes virkelig at ville fremme det Arbejde — og væsentligt saadant Arbejde —, der giver megen Møje og Besvær og den mindst mulige Produktivitet. Hverken Statsministeren eller Grev Knuth, som her i Virkeligheden er inde paa det samme, synes at forstaa, at det slet ikke er Arbejde, der i og for sig er Mangel paa, men det er den naturlige Fordeling af alle de Goder, som Produktionen fremskaffer paa vidunderlig let Maade næsten uden Slid og Slæb.

Men tilbage til de jyske Husmænds Sendemandsmøde og den Resolution, der blev vedtaget. Vedtagelsen af denne Resolution er en glædelig Begivenhed, fordi den, saa vidt jeg ved, for første Gang giver de jyske Husmænds fulde Tilslutning til det gamle Krav fra de sjællandske Husmænd om lige Skat paa lige Jord og Afløsning af indirekte Skatter paa Arbejde og Forbrug med Grundværdiskat. Under Punkt 5 i Resolutionen findes en bestemt Protest imod, at man lægger Beslag paa Jordfondens Midler til andet end det, der er udtrykt i Fondens Fundats: Oprettelse af mindre Landbrug. Det er glædeligt, synes jeg, at de jyske Husmænd saa stærkt bærer dette Krav frem og minder Regeringen om, hvad det var, der i sin Tid samlede Husmændene i Resolutionen i Køge, nemlig fuld Grundskyld til Afløsning af Skatter paa Arbejde, Forbrug, Omsætning og Bygninger.

Dette Krav falder sammen med Statsministerens Programtale i 1929, da han tiltraadte Regeringen. Heri hedder det, at Regeringen vil have til Opgave at flytte Skatterne paa Arbejde og Forbrug over til de samfundsskabte Værdier og til Indtægter, der er Frugten af andres Arbejde. Husmændenes Krav i Aarhus falder lige-

ledes sammen med et vigtigt Programpunkt i Socialdemokratiets Program, nemlig Punkt 10, hvor det hedder, at Partiet vil afskaffe Skatter og Love, der skaber Varefordyrelse for Befolkningen. Det er ikke for tidligt, Regeringspartierne begynder at praktisere deres egne Programpunkter, og derfor er det særdeles glædeligt, at de jyske Husmænd kraftigt har mindet dem derom.

Retsforbundet har Gang paa Gang fremhævet, at her er Midlet til at afskaffe Dyrtiden og sætte Hjulene i Gang og paa naturlig Maade bremse den farlige og ødelæggende Pantsætning af Jord og Hjem, som til sidst gør al Dygtighed og al Fremdrift illusorisk, og som ogsaa har bevirket, at den mere end Fordobling af Landbrugsproduktion og Eksport, der var mit Udgangspunkt ved denne Finanslovbehandling, hverken er kommet Landbruget eller hele Folket til gode, men er omsat i dyr Jord og Gæld, saa at de unge ingen Mulighed øjner ude paa Landet, men drager ind til Byerne og skaber alle Problemerne om Arbejdsløshed og Bolignød. Disse Aarsager har i vore Dage den Virkning, at de, saa længe de presser paa og kræver deres Løsning, desværre synes at forvirre vore saakaldte kloge Mænd. Maatte Arbejderne forstaa, at her er Midlet til Samarbejde mellem Arbejder og Bonde. Dette er jo ikke et halvt aflægs Agrarspørgsmaal, men det er et Spørgsmaal om Beskæftigelsen i vore Byer, et Arbejderspørgsmaal i vore Byer. Jeg tror — og det skal jeg slutte med at udtale Haabet om —, at de jyske Husmænd ved deres Resolution paa Sendemandsmødet den 10.—11. November i Aarhus har bidraget til at give dette Spørgsmaal en Løsning.

Aksel Larsen: Jeg mindes, at dels Statsministeren, dels andre Ordførere for Regeringen i Sommer i en Række Taler bebudede, at naar Tiden var inde og Rigsdagen traadte sammen, skulde der for Alvor blive taget fat paa Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden. Det hed i en af disse Taler, at de Partier paa Rigsdagen, der kritiserer og taler om den store Arbejdsløshed, skal nok blive stillet over for deres Ansvar, saa snart Rigsdagen træder sammen. Nu har Rigsdagen været samlet i 2 Maaneder, og det maa være berettiget paa dette Tidspunkt at spørge: Hvad bliver det til? Hvordan gaar det? Bliver vi snart stillet over for vort Ansvar? Kommer Beskæftigelsen snart i Gang? Der var en Del Løfter om Beskæftigelse til de arbejdsløse i den Tale, hvormed Statsministeren aabnede Rigsdagssamlingen, men ogsaa hvad disse Løfter angaar, maa man